

סז:

עין משפט
נר מצוה

יא א ב חיי מיי מל
 תחלה הלכד ז סתם
 עשין ז טושיש חיימ סתם
 רשט סתם ז א
ב ג ד חיי מיי מל
 ארשט הלכד ז סתם
 עשין ז טושיש ארשט
 סתם קיט סתם ז א
כ ז חיי סתם ארשט
 סתם עשין ז א
 טושיש סתם קיט ז
כב ז חיי מיי מל
 חרומות סתם א
 טושיש סתם ארשט
 סתם ז א
כג ז חיי סתם ארשט
 ז חיי מיי מל
 חרומות סתם א
 טושיש סתם ארשט
 סתם ז א
כד ז חיי מיי מל
 ז חיי סתם ארשט
 טושיש ארשט סתם
 סתם ז א
כה ז חיי מיי מל
 חרומות סתם א
 טושיש סתם ארשט
 סתם ז א
כו ז חיי סתם ארשט
 ז חיי מיי מל
 חרומות סתם א
 טושיש סתם ארשט
 סתם ז א

תורה אור השלם

1. ובת כהן כי תהיה
אלמנה וגרושה וזרע אין
לה ושבה אל בית אביה
כעזריה מלחם מלחם
האכל וקל זר לא יאכל
בה: ויקרא כב יג

2. וכהן כי יקנה נפש
קנין כספו הוא יאכל בו
ויליד ביתו הם יאכלו
בלחמה: ויקרא כב יא

תוספות ישנים

[illegible]

אלמנה לכהן גדול פרק שביעי יבמות

אין חוששין אַמײַנבא בײַ. הקשה הר"ר שמואל בר' חיים הא"י
היי נמי נפל פסול כדמוכח בפי' מי שמת (ב"ב דף קנב. ושם) דלמאן
דאמר המזבח לעוֹבֵד קנה וזה העוֹבֵד בנכסי אביו עד שתפיל האשה
דמיה (שם) גבי גר שמת ובזבו ישראל נכסיו ושמעו שאשמו מעוברת

והחזירו ואחר כך שמעו שהספיק
לזה והיה חסידים בשניה וזה בראשונה
נאמר וזה ואחר"י הדגל יס' להסתפק
שמה כבר הוא נשאל וא"ת הדגל
י"ס רבי יוסי למיעוט וצ"ל מלכות
תלילה (תקנן דף קס"ה) קאמר דקטנה
חוללת ואחריה לא אין עולה לייבום
כיון דחיים למיעוט חיישינן שמה
מתאם אלימות וכו' דאין עולה לייבום
אין עולה לחלילה וי"ל דחשיב עולה
לייבום כיון דלס' יבא אליהו ויאמר
דלגיה אלימות היחה יבולה להחיים
ולא דמיה למחלת מור' י"ל חדשים
(א) וי"ל דא"ת יבא אליהו ויאמר דלא
מישברא לא משגחינן ביה וא"ת
דכפ"ל דכחכות (דף ק"ה) לא חייס ר'
יוסי למיעוט בתקנות שגאגסה
ואר"י דברובא דחיותי קמ"ע מרוד
ללא חיישין למיעוט ומיהו י"ע צריס
המכיר פירות (י"ב דף ק"ה) דלחיל רבי
יוסי בתר רובא דחזריה להוליא ממון
ואחרי מניה דאיה לרב דלאר העולין
בממון אחר הרוי אלמלא לא חייס
רבי יוסי למיעוט לענין ממונה וכל
שקן לענין איסורא י"ס לחלק:
י"תומים שבאו פ"חוק ב"ו:
מפורס דהשולת (נשיון דף ק"ה)
דלגיה

מועטים עסקינו. אע"ג דספקין צפ' נערה נכחיות ודק נא. דמזון האשה והבנות ממקרקעי ולא ממטלטלי סוגיא דהכא סברה דעבדא דמקרקעי דמי דכ"י אלעזר דלמור בפ"ק דב"ק דף י"א: (סס) הלכה גזין מן העבדים ומיחוי און הלכה כן אלא כרב נאמן דפליגי עלי דק"ל ככל הי שמתעמא דשלח ליה ר' אבה לרב יוסק דר חמא פרק יש וולין (ד"ב דף קמז). דמסמא דכ"י דשלח ליה און גזין אכל און לומר דחשיב עבדא כמטלטלי וסבר רבני דלמור בפ"ק נערה (נכחיות דף קא). מזון האשה והבנות צין ממקרקעי צין ממטלטלי דלכ"ז כמקין דפרין בנאלי דקוימאמא בנככים מועטים ודוחק לומר דקוימאמא אלא לנככים מרובין הי"ל לממר דסבר לה ר"ש כן ויחאי דר"ש כן אלעזר דק"ל (סס) כוחיה דמוזי ממקרקעי ולא ממטלטלי: **שקדמו** ועברוי ב'. מלשון דמנו משמע

דאזייר שקדמו למכור קודם שהזיקו בזה בית דין לאורז בנות אלף
אין נראה לר"י דל"כ הוא ליה לאזקמי בגוון שכבר הזיקו בזה
בנות ע"פ ב"ד אלף אין שום חזקה מועלת אלף קדמו קודם
ש'אלכו הבנות קאמר ומיהו אר"י דש' לחזקה דמשמע ליה דבת
אוכלת מיד אחר מיתת בעלה בלא הדין החזקה על פ' ב"ד:
מה שכתבו מברו. והדמים שלהם לאס כן בחזקת הבנות הן
וכן משמע בסתום (דף נא): דחשיב ליה דשע ערום זה המשיא
עזה למכור בנכסים מועטים: **קנין** בשפו אמר רחמנא ודאי
קנין דאחיו הוא. אמר ר"ת דלשכתבא בעלמא הוא דמדאורייתא
(מילא אלהא א) דאש' נחש' ראשונה דפרק אף על פ' (ומצינו דף נז. וסג)
היא דאלכה נחיי' הבעל אכלה נמי בחזקת היבם ודיקן ר"ת
מדמתי' הים ואפילו כולם בפני הבעל חסר יום אחד משמע
הן כולן בפני הבעל אוכלת ועוד דחייא בתוספתא (ודמצינו פ"ה)
וזו משמע ראשונה אבל רבננו? אמר ר' אבהו אוכלת בתרומה
עד שחייבין לחופה ואלו היבמה עד שחייבין משמע דלמשה
ראשונה אוכלת וצירושלמי דפרק אע"פ הגיע זמן ולא ניסאו או
שמו בעליהן אוכלת משל וזולתות בתרומה והיינו בלא ביאה
דאי אחר ביאה פשיטא דלשמו גמורה היא והיינו טעמא דלמשה
ראשונה

אין חוששין למיעוטא. לשמא יהא זכר ויש לו חלק בהן דבתר רובא אוליגן רובא ויולדות או נקבות או מפילות דכפרישות לעיל: **דעבדיגן ליה תקנא.** בוררין לעובר שאר נכסים לחלקן ונמאזא העבדים כוון לחלק הנוולים אבל היכא דכוון נקבות לא מאיזו למיעבד

תקנתא שמא יתא יתעורר וזכר ויהא
הכל של: יומום. קטנים שבאו
לחלוק מעמידין אפוטורפוס לכל
אחד ואחד ובורר כל אפוטורפוס
חלק אחד יפה לחלקו: הגדילו.
היומונים יכולים למחות ומהניא חלוקה
פירות דעד מחאה: לימא דרב
נחמן תנאי ביא. מדמאר ר' שמעון
וצריס יאכלו משום תקנתא דרב
נחמן מכלל דת"ק דאמר עבדי לאן
ברול לא יאכלו אפי' בתקנתא קאמר
ולית ליה דרב נחמן ואינין שרצין
לחלוק עד שגדילו: לא רצולי עלמא
אית לכו דרב נחמן. וכן דעביד
לכו תקנתא הכי נמי דאכלי אפילו
למנא קמא והכל ברלא עביד
תקנתא פליגי וקאמר רבי שמעון
יאכלו ולא חיישי למיעוטא ומנא קמא
חייס למיעוט: הכה תתקן.

קס"ד ה"ק אם יש כאן בת ולא
מאכיל עבדים אצל אם זכרים הם
לא יאכלו העבדים: **גנבים**
מועטים. דתקון רבנן"ה הבטו חיות
ובהנים יאכלו על הפתחים: **והגון**
לדאיבא בן כהדה. דהך בת דהוו
כולהו בחוקת הבן מדאורייתא
דשטחא ממה נפש אי עובר וזר
הוא לא עדין מהאי דשקלינהו רבא
מיהא ואוקמינהו גדרות בת וזר
עובר בת היל כיון דיש בן וזר לפניו
אין לעובר נקיבה חלק בן אלא
בתקנתא דרבנן וכמה דלא נפק יו.
ולמי נקט בן כהדה דלא לא היה בן
זאת ליה זכירה לעובר נקיבה
מדאורייתא גנבים בחיות ירושה
כדי הך בת והכי מפרש מילתא
ד"י שמעאל הבת עם הבן מחללת
אם אס יש בן בלא בת אינו מאכיל:
זה **שפכר מכרו**. וכוון דלענין
מכירה כדשומיהו קיימי חייב אכיל:
אלא **מאי הכא דקפני אס**. והכי
קאמר האם מחללת עבדי מלוג שלה
כדרך שהיתה אכולת והבן אינו
מאכיל את עבדי לאן כדול מפני חלקו
של עובר: **בתנא** לעובר שופא.
בת כהן עסיפת ישראל ומת והיתה
מעוברת: ואינו מאכיל. בת ישראל
שנשאת לבןן ומת והיתה מעוברת:
דלא

ישראל פסלה מתרומת אביה ונת ישראל שומרת ליבם כהן ישרל
מאכילה: והאירוסין. בת כהן מאכרסת לישראל פסלה ונת ישראל
מאכרסת לכהן אינו מאכילה: וכן ע' שנים. בגמרא (סנה' מפרש לה:
ספק שהוא בן ע' ספק שאינו. הו' נמי כהן ע' וסוכל ואמילתא
לעיל קאי: ספק שהיה שתי שערות דו'. לעיל קאי לענין
האירוסין דקדמי פוסלין והכי קאמר קטן שקדם האשה ספק הביא
שתי שערות וקדושין ספק שלא הביא פוסל בת כהן המאכרסת
לו מן התרומה: נפל הביט עליו ופל בת אחיו. שהיא אשתו ספק
הוא מת תחלה ונפלו שתייהן לפני אחיו ופוערת צרתה משום צרת
הבת ספק בת אחיו מתה ראשונה ונשעת נפילה ליבם לא הוא
צרתה צרת עברה דתן (ועל דף כ: ב) וכולן אם מתו או מיאלץ לחיות
מתות: לרבה חוללה ולא מתיבתאם. אידי דליירי בסקס
לחומר תני לה בדרשייהו: גמ' ושנה אל יורא אביה
כעווריה. משמע בזמן שהיא דומה לעווריה: יום מאכיל.
ישראלית האוכלת בשביל בנה אינה אוכלת אלא אם כן ילד. בן מאכיל
אם אמו נפקא לן בנדרת הכהנים (אחוי פק ד' מוילד ביתו הם
יאכלו בלחמ' ויקרא כג) קרי ביה יאכילו ומתבא ילוד הוא דמשמע:
ושנה פרט לשומרת יבם. שאינה בנדרתה לשוב דהא אגידא ביה:
דקניה

מסורת הש"ס

(א) כחיות ק. קדושין מב.
(ב) גטין לה. (ג) לקמן קט.
(ד) וי"ל מחלוקת.
(ה) כחיות קב. פטרה כא.
(ו) כ"ב קמ. (ז) לעיל לה.
(ח) וכחיות קמ. (ט) לעיל לה.
(י) לה.

גליון הש"ס

תוס' היה אף חושש
לכאן ולכאן ונחמנו
לחיות. עין לעיל דף תל
ע"ב: בא"ד בסוף ויש
לחלק. עי' נדון שבת פ'
ט דף נט ע"ב ונכ"י ויד
סי קלא נכס תשובת הר"ן
(ל"ט):

הגהות הב"ח

(א) יחוס' ד"ה אין וכו'
דאמילי ינא אליהו. ג"כ ע"ל
ספרה החולץ דף מא ע"ב:

מוסף רשי"י

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones